

TOTÁLNÍ WOKNO

KOMIKSY

Komiksové vtipky o některých povoláních najdete uvnitř.

ČTĚTE NA STRANĚ 3-4

O ZEDNÍKOVI, KTERÝ SE STAL ORANGUTANEM

Příběh zedníka, který opravoval divadlo, snad národní?

ČTĚTE NA STRANĚ 5

Čím budou?

Napiší přijímačky, přijde jim dopis a už se rozletí. Ani nemrkneme a budeme se loučit s našimi prvními deváťáky po mnoha letech.

Určitě vás už napadlo, kam asi zamíří? Vráti se? Budeme doufat, že se zase někdy setkáme a že si deváťáci splní svá přání. Snad každý měl někdy vysněné povolání a je krásné, když si můžete splnit svůj dětský sen. Někdo si ho pak může plnit i celý život, jen ho ale najít.

Přišlo nám příhodné začít více mluvit o povoláních. Deváťáci si už vybrali, ale možná ti příští nebo přepříští deváťáci budou mít čas se zamyslet a vybrat si svou vysněnou práci. Někteří se třeba stihnou jít do takové práce podívat a vytvoří si představu o tom, jakou mají pracovní náplň hasič, kuchař nebo lékařka a zahradnice. Možná se setkají s člověkem, který jim bude vzorem a budou jako on chtít se stát policistou, pilotkou nebo prezidentkou.

Věříme, že mezi tolika možnostmi a příležitostmi si každý najde pěkný a přínosný směr, který ho bude těšit. A ať už si současní deváťáci vyberou jakkoliv, my jim přejeme mnoho úspěchů ve všem, co je dál čeká! Vojta

Mýval u doktora

Byl jeden mýval a ten se jmenoval Fousek. Jednoho dne krásně svítilo sluníčko a Fousek šel na procházku. Na procházce bylo krásně.

A pak se začalo zatahovat. Zatahovalo se a zatahovalo se, až začalo pršet. Pršelo víc a víc, až z toho byl slejvák. A pak blesk, hrom a prask a Fousek se leknul. Leknul se tak moc, až nadskočil, svěsil uši a ztvrdl. Byl tak ztvrdlý, že se mohl hýbat, až když to přestalo. Moc se vyděsil.

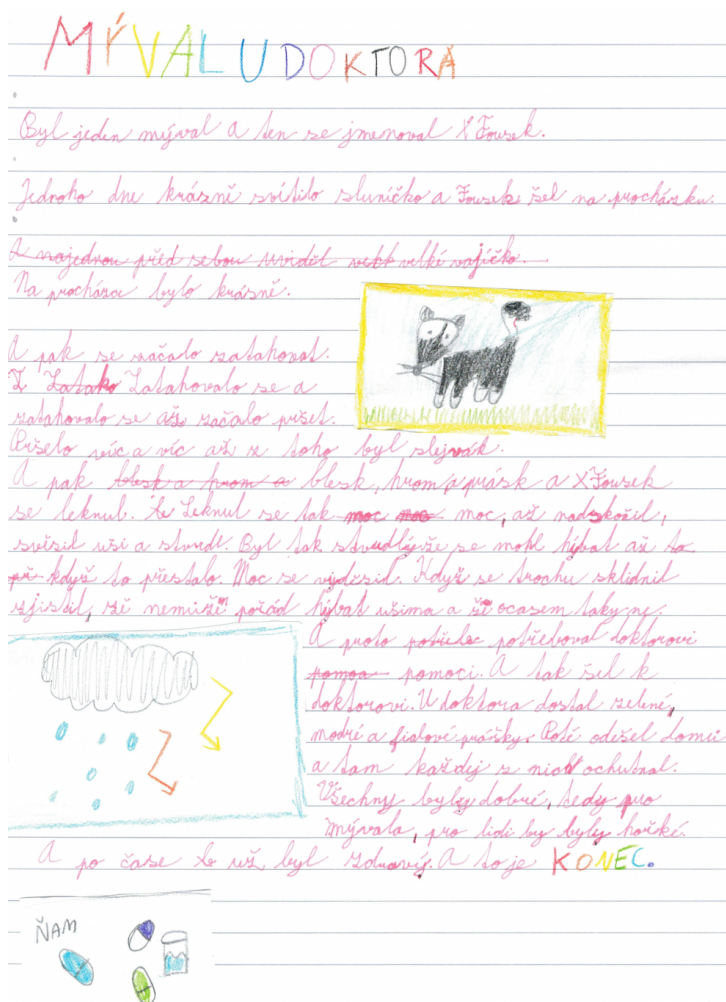
Když se trochu zklidnil, zjistil, že nemůže pořád hýbat ušima a že ocasem taky ne.

A proto potřeboval doktorovy pomoci. A tak šel k doktorovi. U doktora dostal zelené, modré a fialové prášky.

Poté odešel domů a tam každé z nich ochutnal. Všechny byly dobré, tedy pro Mývala, pro lidi by byly hořké. A po čase už byl zdravý.

A to je KONEC.

Anička Hamerová, 3. tř.

ANKETA

Zeptali jsme se osmáků a deváťáků na několik otázek o povoláních.

Nejméně reálné povolání je Bůh. Nejsrandovnější práce je kuchař v mexické restauraci a bude se jmenovat El Zdendáno.

Deváťáci by rádi dělali tato povolání:

Anet - zubní technika
Marie - letušku
Helča - zdravotní sestru
Adéla - spisovatelku
a programátorku
Zdenda - kuchaře

Více na str. 5

Smažená rybka

Jednoho dne maloval malíř smaženou rybu na soutěž obrazů, ale nemohl se soustředit kvůli tomu, že za dveřmi měl instalatéra, který divoce vrtal do stropu, aby připevnil nový lustr.

Malíř se našel a vyšel z pokoje, kde maloval, a došel k instalatérovi a řekl mu, ať nevrtá, že maluje, ale instalatér mu řekl, že to potřebuje starosta a že jestli to dneska nedovrtá, bude hodně naštvaný.

Malíř tedy šel přes celou budovu až k starostovi, zaklepal, ale nikdo neotvíral. Tak vešel. Když zjistil, že starosta spí, tak

ho probudil a řekl mu, jestli by to vrtání nemohl odložit na zítra, starosta mu řekl, ať jde na louku, že je tam klid a čistý vzduch.

Co zbývalo malíři, šel teda na louku se svým vybavením a pak na louce šlápnul na trpaslíka a ten mu řekl, že když nemá klidné místo, tak mu splní jedno přání. A malíř si přál, ať namaluje takový obraz, který vyhraje každou soutěž.

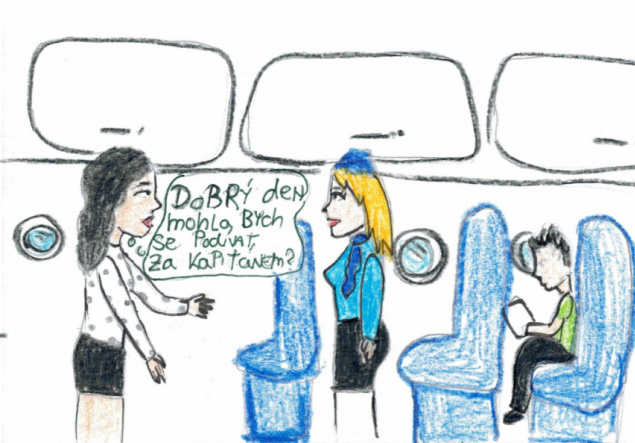
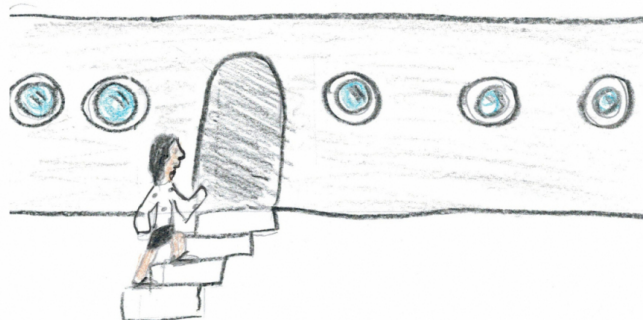
A skutečně se tak stalo. Malíř vyhrál soutěž a koupil si dům a vše, co potřeboval k malování. Od té doby každý obraz, který nakreslil, byl nádherný.

Kuba Klečka, 6. třída

Pandemie, povolání

1 PANDEMIE, POVOLÁNÍ

Jak se hasila výroba na čaj

Jednoho dne neskutečně mladý hasič Pepa leštil svoje neskutečné hasičské auto ve své neskutečné hasičárně, aby s ním byl ready vyjet, a v tom za ním přiběhla neskutečná liška Alijaška a povídá: „Pepo, pomoc, neskuteční růžoví zombíci zapálili výrobu čaje.“ „No skvělý, to mi nepřide mejh padesát litrů čaje,“ zareaguje Pepa, „tak du nastartovat auto a ty, Alijaško, nachystej hasičáky a tajnou zbraň.“ „Jasně, Pepo, du na to.“ A za chvíli už jeli. „Pepo, doháněj nás zombíci.“ „No do psího lejna, Alijaško, připrav se nás transformovat v loď, výroba na čaj je blíž, když to vezmem přes moře.“ Auto postříkané modrou krví zombíků, ve kterém byli Pepa a Alijaška, zajelo do přístavu a přes kontejnery skočili do vody. „Teď,“ zařval Pepa a Alijaška zmáčkla modrý čudlík a z auta se tryskurychle stala loď. Ale Alijaška po chvíli leknutím zařvala: „Pepo, zapomněli jsme na neskutečně obří zombie pyrané.“ „A sakra. Tady máš repelent proti pyraním a miř jim doprostřed čela a já zapnu trysky.“

„Ufff, je po nich a za chvíli jsme u výroby na čaj.“ Když vyskočili na břeh, uviděli jak za nimi běží šéf továrny na čaj Warren a říká: „Jsem rád, že jste tady, zatím jsme se nějak pokoušeli udržet ohen nerozšířený pomocí helikoptéry, vezměte si věci a já ji zavolám.“ Když helikoptéra přistála, Pepa do ní nasedl, a Alijaška hasila zespoda vodou, ale v tu chvíli když byla helikoptéra ve vzduchu, nepozorovaně přiletěl zombík s jet packem a vyřadil helikoptéru. Pepa vyskočil, vytáhl vysílačku a rychle do ní řekl: „Alijaško, doufám, že to nebude potřeba, aleee aktivuj tajnou zbraň.“ „Ok.“ A vtom těsně nad zemí se Pepovi nasadil iron-man oblek v červenobílých barvách s hasičským znakem na zádech a hasičskými přístroji. Pepa ve svém obleku poletuje kolem výroby na čaj a snaží se ji uhasit. „Hmmm, musíme to uhasit ze shora.“ A tak vynesl hadici nad výrobu a tak ji společně uhasili. Liška Alijaška začala bydlet s Pepou na stanici a Pepovi přišel jeho čaj.

Eliáš Vilinger, 5. třída

O dvou záchranářích

ilustrace: Práce v útulku, Vendy 6. tř.

Byli jednou dva kamarádi a ti měli jiná povolání. Jeden byl automechanik a druhý horník. Automechanik Pepa měl staré nářadí, které bylo ještě po praprapradědovi. Jednoho dne Pepovi přivezli rozbité auto. „Dobrý den, jak se máte? Tak co, jak to jde?“ Pepa byl vykulený, protože to byl horník Petr. „Ahoj Petře, tak jde kopání?“ „No docela dobře, už jsem našel dva diamanty...“ Pepa tam seděl a popíjel kávu. Pepovi a Petrovi zavolali ve stejnou chvíli: „Haló, potřebovala bych odtáhnout, na auto mi skočila kráva.“ „Jak se vám to stalo?“ divl se Pepa. Petrovi zavolala stejná paní: „Dobrý den, vypadá to, že

neumím kutat, čekám na vás.“ Když oba přijeli, nikdo tam nestál a místo toho tam byl šedý vlk. „Kde je ta paní? Slyšeli jsme pomoc, pomoc.“ Petr odehnal vlka, ale zjistili, že to je pes. Pepa šel mezitím do jeskyně a volal: „Kde jste?“ „Já jsem tady,“ volá paní. Pepa si řekl: „Konečně dobrý skutek.“ Pepa paní zachránil a paní řekla: „Pane, neviděl jste mého psa?“ „To nevím a kde máte to auto?“ „Tááhle.“ Odtáhl auto a zavolal: „Petře, pomoc, pomoc, honí mě nějaký pes!“ „Naskoč, rychle.“ Odtáhli auto a odjeli a zachránili paní.

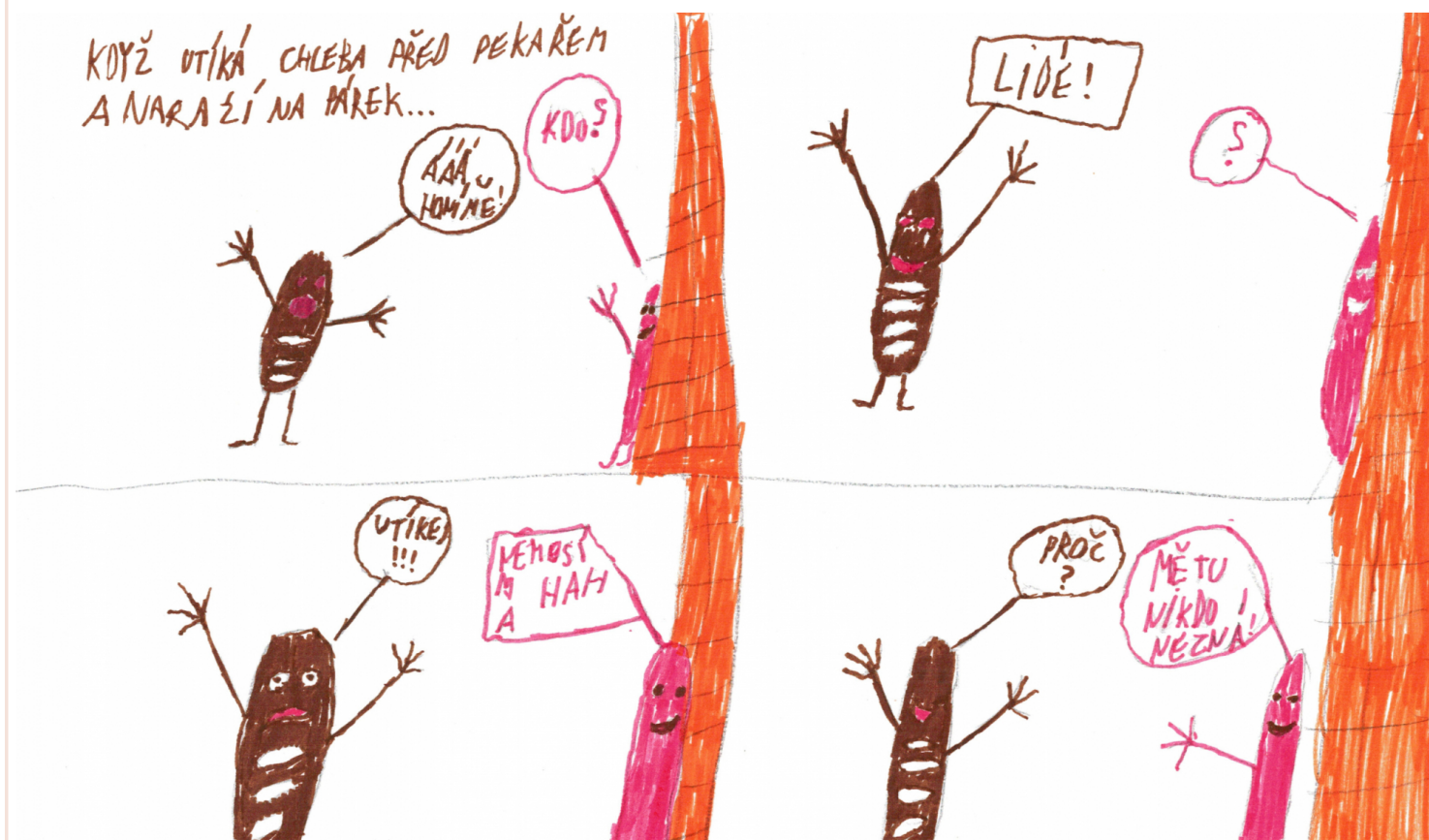
Autor nepodepsán.

Starší pán sedí v letadle a brečí, kreslí: Tomáš Vondra

ilustrace: Tomáš Vondra

V pekárně - kreslí Martin Zelenka

ilustrace: Martin Zelenka

ilustrace: Eli, Maky, Evan

Komiksy pro starší

ilustrace: Kája Kubištová

O zedníkovi, který se stal orangutanem

Byl jednou jeden zedník a ten se jmenoval Pepa Krátký. Jednou zase jel svým služebním autem do práce. Do práce se těšil. Stavěli totiž nové divadlo. Když najednou mu zazvonil telefon. Pepa ho zvedne a povídá: „Čau Franto, tak co? Jak to de?“ Franta pochmurně povídá: „No, zatím to nějak nešlape. Šéf onemocněl. Všichni tady pijí pivo. Čekáme na tebe.“ „Aha. Tak já jedu.“ Pepa šlape na plyn a najednou mu zase volá Franta: „Co chceš?“ „Pepo, tu šéf volá, že ho máš zaskočit ty.“ „Ok.“ Pepa položí telefon. A pak si říká: „Za chvíli už tam budu.“ Když tam dojel, tak tam nikdo

nebyl. A pak uvidí, jak se všichni schovávají. „Co se děje?“ „Pepo, nezvedej tu sošku!“ „A proč?“ „Protože prostě!“ Pepa Frantu neposlechne. Sošku vezme do ruky a v tu ránu se z něj stane orangutan. Všichni se rozeběhnou pryč a křičí: „Zachraň se, kdo může! Pomoc opice!“ Pepa křičí, co se děje. Pak se podívá do kaluže a uvidí oranžového orangutana. Vytáhne svůj mobil a říká: „Musím navštívit Harryho Pottera.“ Vytočí jeho číslo a hele! Harry to zvedne. „Nazdar Harry, proměnil jsem se v opici, nemůžeš mi pomoci?“ „Promiň, Pepo, ale teď zápasím s Voldemortem.“ „Aha, tak čau.“ Pepa tu sošku zvedne a najednou je zase člověk! Tak tu sošku vyhodil do popelnice a vrátil se domů. Eliška Klaudivsová, 5. třída

Pokračování ankety ze str. 1

ilustrace: Ondra Peška

8. třída:

Evan - herec
Maky - spisovatelka
Elektra - bůh

1. třída:

Kája - motorkář
Sebík - archeolog
Adam - lesník
Anetka - koňařka
Ema - policistka
Matěj - bagrista
Dorotka - veterinářka
Sofi - veterinářka
Áda - policistka
Rolík - archeolog
Venda - zdravotní sestřička
Kačka - veterinářka
Máťa - lékař

Za nejzajímavější povolání dotázaní považují striptérku.

9. třída (pokračování ze str. 1):

Petr by rád byl elektrikářem.

Tomáš - kuchař

Zjistili: Terka, Čenda, Ráďa

Poznáš povolání?

ilustrace: Anežka Neklová

ilustrace: Jenda Vilinger

ilustrace: Anička

ilustrace: Veve

BYLA JEDNOU JEDNA KRABICE MLÍKA,,OH NÉ KDEJE MOU
MLÍKO! O MLÍKO ASI SI ZAS PÍVÁM NA UKLIDNĚNOU HA
ÁÁÁÁÁÁÁÁ!,,A MEZITÍM MÝVAL,,ČORNUL JSEM TO
MLÍKO,,MEZITÍM VE ŠKOLCE,,SBOOOOMG CHOČUVA
PINČI LINK CHA CHA,,UČITELKA,,HUBU DRÍTE"
PAK SE SETMĚLO ZÍTRA RÁNO VE ŠKOLE,,TAK DĚTI
DNESKA SI BUDEM ROVÍDAT O TOM ČÍM SE CHCETE
STÁT AŽ BUDETE VELKÝ TAK CO TY ŠTEFANE
JÁ CHCI BÝT INSTALATÉR ALE VÍM ŽE SEM
JEŠTE MLADÝ. KONEC

ilustrace: i text: Jenda Vágner

Zaniklá řemesla

Brabenář

Brabenář se vypravoval do lesa, kde sbíral mravenčí kukly. Bohatým obyvatelům měst je prodával jako krmení pro ptáky.

Při sběru mravenčích kukel musel nejprve brabenář otevřít horní vrstvu mraveniště. V těch se obvykle nacházela vajíčka. Tuto vrstvu pak prosíval přes sítko, pod které rozprostřel šátek. Na něj při tom propadávaly kukly i s mravenci.

Trhač kostic

Trhači kostic zpracovávali surový materiál ústní dutiny velryb, které se staly poskytovatelem módního fenoménu.

Jejich prací bylo vylámané desky očistit, železnými klíny rozsekat, naštipat a znovu očistit

do podoby prutů různé délky a tloušťky. To se potom využívalo na korzety.

Forman

(vozka)
Osoba řídící koňský povoz tažený koňmi nebo jinými hospodářskými zvířaty. Vozka může buď sedět na taženém vozidle na kozlíku, anebo jít podél něj. Vozka řídící koňský povoz se též nazývá kočí. Kočí, jenž řídil těžký nákladní povoz, byl označován slovem forman.

Vytvořily: Marie, Helena, Aneta

O Hamounitém automechanikovi

Byl jeden automechanik a ten si zavolal kanárka a řekl mu, ať uvaří krávu. Ale ať není syrová. A ještě něco na zapití.

Kuchař za ním přišel a řekl: „Tak mi tu krávu kupte.“ Automechanik si zavolal kanárka a řekl: „Jeď koupit krávu.“ „Dobře, ale dej mi many.“

Přišel k němu starý pán a řekl: „Dejte mi aspoň chléb.“ Automechanik řekl: „Proč bych se dětil, když mám sám málo?“ Ale v duchu si mumlal: „Proč bych mu dával, když mi uvěřil.“

Ale automechanikovi se všechno vrátilo. Brzy neměl nic. Jen tu krávu, která se na něj dívala podivně.

Pokračování někdy příště.

Viktorka Kolbeková, 5. třída

Řešení ze strany 5: Poznáš povolání? - Anežka Neklová nakreslila řezbáře, Jenda Vilinger astronom

Průzkum o budoucnosti nejen učitelů na téma: „Čím budete chtít být, až skončí tato práce?“

Důchod: Vladka, paní kuchařka Chomátová, Stáňa Kakosová.

(Sexy) žena v domácnosti: paní učitelky: Tereza, Markéta, Maky P., Míša R.

Květinářka: Lucka Ch. Špácalová, práce v galerii: Lucka Černíková, web design - Matěj Burda, zdravotní sestřička - Alenka Křížková,

ochránce přírody (CHKO) - Péťa Zemanová, spisovatelé: Vojta Bílek, Jana Burdová, švadlenka - Stáňa Staňková, laborantka - Tereza Kupsová, truhlářství - Lucka Lacinová, výroba vánočních ozdobiček - Dana Příbylová.

Připravili: Adéla, Zdenka a Petr z 9. roč.

Průzkum

ilustrace: Sany

Zeptali jsme se 12 pedagogických pracovníků na otázku: „Čím jste chtěli být, když jste byli malí?“

Vojta Bílek chtěl být výpravčí, Matěj Burda aťák, Lenka Bánovčanová učitelka, Vladka Padevětová veterinářka. Lucka Černíková vojákyně, Iveta Daňková policistka, Péťa Zemanová učitelkou v MŠ, Stáňa Staňková učitelka, Lucka Špácalová poštačka, Jana

Burdová baletka, Zuzka Kramárová zpěvačka a herečka, Míša Rezková učitelkou MŠ.

Zeptali jsme se také nepedagogických pracovníků na stejnou otázku. Lucka Lacinová chtěla pracovat se dřevem a Stáňa Kakosová chtěla být zlatnice.

Připravili: Eliška, Štěpán, Jirka, Filípek a Ondra.